Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 407/2010,**

annettu 11 päivänä toukokuuta 2010,

Euroopan rahoituksenvakautusmekanismin perustamisesta

(EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1)

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 188, 18.7.2012, s. 19 (407/2010)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 407/2010,

annettu 11 päivänä toukokuuta 2010,

Euroopan rahoituksenvakautusmekanismin perustamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 122 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Perussopimuksen 122 artiklan 2 kohdassa määrätään mahdollisuudesta myöntää jäsenvaltiolle unionin taloudellista apua, jos poikkeukselliset tapahtumat, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, ovat aiheuttaneet kyseiselle jäsenvaltiolle vaikeuksia tai vakavasti uhkaavat aiheuttaa sille suuria vaikeuksia.

(2) Tällaisia vaikeuksia voi aiheuttaa kansainvälisen talous- ja rahoitusympäristön huomattava heikentyminen.

(3) Ennennäkemätön maailmanlaajuinen finanssikriisi ja talouden laskusuhdanne, jotka ovat horjuttaneet maailmaa kahden viime vuoden aikana, ovat vahingoittaneet vakavasti talouskasvua ja rahoitusvakautta sekä heikentäneet voimakkaasti jäsenvaltioiden alijäämä- ja velkatilannetta.

▼C1

(4) Finanssikriisin syveneminen on heikentänyt useiden jäsenvaltioiden lainaehtoja huomattavasti enemmän kuin talouden perustekijöillä voidaan selittää. Jollei tilanteeseen puututa kiireellisesti, se voisi tässä vaiheessa uhata vakavasti koko Euroopan unionin rahoitusvakautta.

▼B

(5) Jotta voitaisiin puuttua tähän poikkeukselliseen tilanteeseen, johon jäsenvaltiot eivät voi vaikuttaa, näyttää olevan tarpeen ottaa välittömästi käyttöön unionin vakautusmekanismi rahoitusvakauden säilyttämiseksi Euroopan unionissa. ►C1 Tällaisen mekanismin ansiosta unioni pystyisi vastaamaan tietyn jäsenvaltion akuutteihin ongelmiin koordinoidusti, nopeasti ja tehokkaasti. ◄ Sen käyttöönotto tapahtuu EU:n ja Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) yhteisen tuen puitteissa.

(6) Tämän asetuksen mukaiset unionin taloudellisen avun myöntämistä koskevat päätökset edellyttävät erityisen taloudellisen vaikutuksensa vuoksi täytäntöönpanovallan käyttöä, jonka tulisi kuulua neuvostolle.

(7) Kun mekanismi aktivoidaan, olisi määrättävä tiukoista talouspoliittisista ehdoista, jotta apua saavan jäsenvaltion julkisen talouden kestävyys säilyisi ja sen kyky hankkia rahoitusta rahoitusmarkkinoilta palautuisi.

(8) Komission olisi säännöllisin väliajoin tarkasteltava, ovatko koko Euroopan unionin rahoitusvakautta uhkaavat poikkeukselliset olosuhteet edelleen olemassa.

▼B

(9) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 332/2002 ([1]) perustettua olemassa olevaa järjestelyä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille olisi sovellettava edelleen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoite ja soveltamisala

►C1 Euroopan unionin rahoitusvakauden säilyttämiseksi tässä asetuksessa vahvistetaan ehdot ja menettelyt, joilla unionin taloudellista apua voidaan myöntää jäsenvaltiolle, jolle ◄ poikkeukselliset tapahtumat, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, ovat aiheuttaneet vakavia taloudellisia tai rahoituksellisia häiriöitä tai vakavasti uhkaavat aiheuttaa sille tällaisia häiriöitä, ottaen huomioon, että mahdollisesti sovelletaan asetuksella (EY) N:o 332/2002 perustettua olemassa olevaa järjestelyä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksutaseille.

2 artikla

Unionin taloudellisen avun muoto

1. Tässä asetuksessa tarkoitettu unionin taloudellinen apu myönnetään kyseiselle jäsenvaltiolle lainan tai luottojärjestelyn muodossa.

Tätä varten komissiolla on valtuudet sopia Euroopan unionin puolesta neuvoston 3 artiklan nojalla tekemän päätöksen mukaisesti pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta otettavista lainoista.

2. Tämän asetuksen nojalla jäsenvaltioille myönnettävien lainojen tai luottojärjestelyjen pääoma rajoitetaan omien varojen enimmäismäärän mukaisten maksumäärärahojen liikkumavaraan.

3 artikla

Menettely

1. Unionin taloudellista apua hakevan jäsenvaltion on neuvoteltava rahoitustarpeidensa arvioinnista komission kanssa, joka toimii yhteistyössä Euroopan keskuspankin (EKP) kanssa, ja esitettävä komissiolle sekä talous- ja rahoituskomitealle luonnos talous- ja rahoitussopeutusohjelmasta.

2. Neuvosto tekee päätöksen unionin taloudellisen avun myöntämisestä määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 332/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1).

▼B

3. Lainan myöntämispäätökseen on sisällyttävä seuraavat seikat:

a) määrä, keskimääräinen maturiteetti, hinnoittelukaava, maksuerien enimmäismäärä, unionin taloudellisen avun saatavuusaika ja muut avun täytäntöönpanemiseksi tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt;

b) unionin taloudelliseen apuun liittyvät yleiset talouspoliittiset ehdot, joiden tavoitteena on palauttaa apua saavan jäsenvaltion terve talous- tai rahoitustilanne sekä sen kyky hankkia rahoitusta rahoitusmarkkinoilta; komissio määrittelee nämä ehdot EKP:tä kuullen; ja

c) apua saavan jäsenvaltion unionin taloudelliseen apuun liittyvien taloudellisten ehtojen täyttämiseksi laatiman sopeutusohjelman hyväksyminen.

4. Luottojärjestelyn myöntämispäätökseen on sisällyttävä seuraavat seikat:

a) määrä, luottojärjestelyn saatavuusmaksu, varojen maksatukseen ja unionin taloudellisen avun saatavuusaikaan sovellettava hinnoittelukaava sekä muut avun täytäntöönpanemiseksi tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt;

b) unionin taloudelliseen apuun liittyvät yleiset talouspoliittiset ehdot, joiden tavoitteena on palauttaa kyseisen jäsenvaltion terve talous- tai rahoitustilanne; komissio määrittelee nämä ehdot EKP:tä kuullen; ja

c) apua saavan jäsenvaltion unionin taloudelliseen apuun liittyvien taloudellisten ehtojen täyttämiseksi laatiman sopeutusohjelman hyväksyminen.

5. Komissio ja apua saava jäsenvaltio laativat yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa määrätään yksityiskohtaisesti neuvoston asettamista yleisistä talouspoliittisista ehdoista. Komissio toimittaa yhteisymmärryspöytäkirjan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Komissio tarkastelee EKP:ta kuullen 3 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja yleisiä talouspoliittisia ehtoja vähintään kuuden kuukauden välein ja neuvottelee apua saavan jäsenvaltion kanssa sopeutusohjelmaan mahdollisesti tarvittavista muutoksista.

7. Neuvosto tekee päätöksen alun perin asetettujen yleisten talouspoliittisten ehtojen mahdollisesta muuttamisesta määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ja hyväksyy apua saavan jäsenvaltion laatiman tarkistetun sopeutusohjelman.

8. Jos jäsenvaltio aikoo käyttää sellaista unionin ulkopuolista rahoitusta, varsinkin IMF:n rahoitusta, johon liittyy talouspoliittisia ehtoja, kyseisen jäsenvaltion on ensin kuultava komissiota. Komissio tarkastelee unionin taloudellista apua koskevan järjestelyn mukaisesti saatavilla olevia mahdollisuuksia ja suunniteltujen talouspoliittisten ehtojen yhteensopivuutta niiden sitoumusten kanssa, jotka kyseinen jäsenvaltio on antanut SEUT-sopimuksen 121, 126 ja 136 artiklan mukaisten neuvoston suositusten ja neuvoston päätösten täytäntöönpanemiseksi. Komissio ilmoittaa asiasta talous- ja rahoituskomitealle.

▼B

4 artikla

Lainan maksu

1. Laina maksetaan yleensä erissä.

2. Komissio tarkastelee säännöllisin väliajoin, että apua saavan jäsenvaltion talouspolitiikka vastaa sopeutusohjelmaa ja neuvoston 4 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti asettamia ehtoja. Jäsenvaltion on annettava komission käyttöön kaikki tätä varten tarvittavat tiedot ja tehtävä kaikilta osin yhteistyötä komission kanssa.

3. Komissio päättää tarkastelun tulosten perusteella seuraavien erien maksatuksesta.

5 artikla

Varojen maksatus

1. Apua saavan jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle etukäteen aikomuksestaan nostaa varoja luottojärjestelynsä puitteissa. Yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä.

2. Komissio tarkastelee säännöllisin väliajoin, että apua saavan jäsenvaltion talouspolitiikka vastaa sopeutusohjelmaa ja neuvoston 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti asettamia ehtoja. Kyseisen jäsenvaltion on annettava komission käyttöön kaikki tätä varten tarvittavat tiedot ja tehtävä kaikilta osin yhteistyötä komission kanssa.

3. Komissio päättää tarkastelun tulosten perusteella varojen maksatuksesta.

6 artikla

Lainanotto- ja lainanantotoimet

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitetut lainanotto- ja lainanantotoimet toteutetaan euroina.

2. Apua saava jäsenvaltio ja komissio neuvottelevat keskenään unionin taloudellista apua koskevan järjestelyn nojalla myöntämiin peräkkäisiin eriin liittyvistä järjestelyistä.

3. Kun neuvosto on tehnyt lainaa koskevan päätöksen, komissio valtuutetaan ottamaan lainaa pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta tarkoituksenmukaisimpana ajankohtana suunniteltujen maksuerien välillä, jotta rahoituskulut saataisiin optimoitua ja komission maine unionin liikkeeseenlaskijana markkinoilla säilyisi. Hankitut varat, joita ei ole vielä maksettu, on säilytettävä jatkuvasti erityisillä käteis- tai arvopaperitileillä, joita hoidetaan talousarvion ulkopuolisiin toimiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti ja joita ei voi käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin taloudellisen tuen antamiseen jäsenvaltioille tämän mekanismin mukaisesti.

4. Jos jäsenvaltio saa lainan, johon liittyy ennenaikaista takaisinmaksua koskeva lauseke, ja se päättää käyttää tätä mahdollisuutta, komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

▼B

5. Komissio voi jälleenrahoittaa koko alkuperäisen lainan tai osan siitä taikka järjestää rahoitusehdot uudelleen, jos apua saava jäsenvaltio sitä pyytää ja olosuhteet mahdollistavat lainan koron parantamisen.

6. Talous- ja rahoituskomitealle on ilmoitettava 5 kohdassa tarkoitettujen toimien kehityksestä.

7 artikla

Kustannukset

Apua saavan jäsenvaltion on vastattava kuluista, jotka aiheutuvat unionille kunkin toimen päättämisestä ja toteuttamisesta.

8 artikla

Lainojen hallinnointi

1. Komissio toteuttaa tarvittavat lainojen hallinnointijärjestelyt EKP:n kanssa.

2. Apua saavan jäsenvaltion on avattava erityinen tili kansallisessa keskuspankissaan unionilta saadun keskipitkän ajan taloudellisen avun hallinnointia varten. Jäsenvaltion on myös siirrettävä lainan erääntyvä pääoma ja korot EKP:n tilille neljätoista TARGET2-järjestelmän pankkipäivää ennen kutakin eräpäivää.

3. Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on oikeus tehdä apua saavassa jäsenvaltiossa varainhoitoa koskevia tarkastuksia tai tilintarkastuksia, joita se pitää tarpeellisina avun hallinnoinnin osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 27 artiklan soveltamista. Komissiolla, mukaan lukien Euroopan petostentorjuntavirasto, on erityisesti oikeus lähettää omia virkamiehiään tai asianmukaisesti valtuutettuja edustajia tekemään teknisiä tai varainhoitoa koskevia tarkastuksia tai tilintarkastuksia, joiden se katsoo olevan tarpeen apua saavassa jäsenvaltiossa kyseisen avun osalta.

9 artikla

Tarkastelu ja muuttaminen

1. Komissio antaa talous- ja rahoituskomitealle sekä neuvostolle kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen tarvittaessa kuuden kuukauden välein kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja sellaisten poikkeuksellisten tapahtumien jatkumisesta, joiden perusteella tämä asetus on annettu.

2. Tarvittaessa kertomukseen liitetään ehdotus tähän asetukseen tehtävistä muutoksista, jotta mahdollisuutta myöntää taloudellista apua voitaisiin muuttaa siten, ettei muuttaminen vaikuta jo tehtyjen päätösten pätevyyteen.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.